

Άλλαξε ο Μανωλιός κι έβαλε τα ρούχα του αλλιώς

Η φράση αυτή ενδέχεται να ξεκίνησε από παροιμία, αλλά έγινε σίγουρα παροιμιακή από το παρακάτω περιστατικό:

Στους χρόνους του Όθωνα, υπήρχε ένας γνωστός κουρελιάρης τύπος: Ο Μανώλης Μπατίνος.

Δεν υπήρχε κανείς στην Αθήνα που να μην τον γνωρίζει, μα και να μην τον συμπαθεί.

Οι κάτοικοι του έδιναν συχνά κανένα παντελόνι ή κανένα σακάκι, αλλά αυτός δεν καταδέχονταν να τα πάρει, γιατί δεν ήταν ζητιάνος.

Ήταν...ποιητής, ρήτορας και φιλόσοφος (έτσι πίστευε). Στεκόταν σε μια πλατεία και αράδιαζε ότι του κατέβαινε.

Κάποτε λοιπόν έτυχε να περάσει από εκεί ο Ιωάννης Κωλέττης.

Ο Μανώλης Μπατίνος τον πλησίασε και τον ρώτησε, αν έχει το δικαίωμα να βγάλει λόγο στη Βουλή.

Ο Κωλέττης του είπε ότι θα του έδινε ευχαρίστως άδεια αν πέτουσε απο πάνω του τα παλιόρουχα που φορούσε κι έβαζε άλλα.

Την άλλη μέρα ο Μανώλης παρουσιάστηκε στην πλατεία με τα ίδια ρούχα, αλλά τα είχε γυρίσει ανάποδα και φορούσε τα μέσα έξω.

Ο κόσμος τον κοιτούσε έκπληκτος.

Και τότε άκουσε αυτούς τους στίχους απο το στόμα του Μανώλη Μπατίνου:

**«Άλλαξε η Αθήνα όψη,
σαν μαχαίρι δίχως κόψη,
πήρε κάτι απ' την Ευρώπη
και ξεφούσκωσε σαν τόπι.**

**Άλλαξαν χαζοί και κούφοι
και μας κάναν κλωτσοσκούφι.**

**Άλλαξε κι ο Μανωλιός
κι έβαλε τα ρούχα του αλλιώς».**